

კონფერენცია „1812 წლის სამამულო ღმის და

კონფერენცია მიეძღვნა 1812 წლის სამა-
მულო ობის 200 წლის იუბილესა და ამ
ობში საქართველოს სახელოვანი შეიღების
მონაწილეობას, რომელთა პორტრეტები
საკონფერენციო დარბაზის კედლებს
ამჟღენებდა.

2012 წლის 12 სექტემბერს თბილისში, სახურავულ კონკურსით დარბაზში, არასამთავრობო ორგანიზაცია „ისტორიულმა მემკვიდრეობაში“ ჩატარა კონფერენცია „1812 წლის სამამულო ომი და ქართველები“, რომელშიც მონაწილეობდნენ სამამულო ომის ვეტერანები და საზოგადოებისათვის ცნობილი სახეები – საზოგადო და პოლიტიკური მოღვაწეები, მეცნიერები, მწერლები, ჟულიცისები, უწრნალისტები და არასამთავრობო სექტორის წარმომადგენლები. კონფერენცია მიყედვნა 1812 წლის სამამულო ომის 200 წლის იუბილესა და ამ ომში საქართველოს სახელოვანი შეიღების მონაცემების

კონფერენციაზე კველა გამომსვლელის
მოხსენებაში ძალზე მკაფიოდ იქნა წარ-
მოხენილი ის ისტორიული რეალობა,
რომელიც 1812 წლის რუსეთ-საფრანგეთის
ომის დროს მსოფლიოში არსებობდა და
რაოდენ მნიშვნელოვანი იყო ამ ოში
ერთმორწმუნებ რუსთას გამარჯვება არა
მხოლოდ რუსეთისთვის, არამედ მთლიანად
კავკასიის რეგიონისა და, რადა თქმა უნდა,
საქართველოსთვისაც.

„დღვენანდელი კონფერენცია გაიმართა ორი მიზეზის გამო – პირველი, რომ სოლიდარობა გამოვავეხადებინა რუსი ხალხისათვის, რომელიც 1812 წლის სამამულო ომის 200 წლისთვის ზეიმობს და აღგვენიშნა იმ ქართველი გენერლების, მეომრების, ოფიცრების როლი, რომელზეც ამ ომში რუსების მხარდამხარ იძრძოდნენ და გადამტყვეტი არა, მაგრამ მნიშვნელოვანი წელი შეიტანეს ამ ომში. სწორედ ამ ომში მონაწილე ქართველებსა და მთლიანად ამ ომის ოქმატიკას ეძღვნება უკრნალ „იტორიული მემკვიდრეობის“ ბოლო, სპეციალური ნომერი. ქართველები იყენენ ის ერთადერთი არა სლავი ერი, ენც რუსეთის მხარდამხარ იძრძოდა ამ ომში, რომელშიც 12 ქართველი გენერალი (ზოგიერთი წყაროებით, 13) და 50-მდე სხვადასხვა რანგის ოფიცერი მონაწილეობდა. ეგრ გიტყვით, რომ მათ გადამტყვები, თუმცა არცთუ მცირე როლი შეასრულებს ამ ომში. ეს გამარჯვებაც, ისევე, როგორც დიდ სამამულო ომში, ქართველი ხალხის სისხლითაცაა მოპოვებული და ამიტომაც ჩვენც ვუერთდებით რუსი ხალხის ამ ზემს... თუმცა, ქართველი ხალხის უდიდესი ნაწილისთვის მხოლოდ პეტე ბაგრატიონის სახელი და ლევაწლია ცრიბილი, არა მართლაც მართლაც არა არა არა არა არა მონაწილებმა სწორად დასვეს საკითხი – 1812 წლის ომი ქართველი ხალხისთვისაც ძალიან მნიშვნელოვანი იყო, რადგან ამ ომის წაგების შემთხვევაში ავტომატურად იცვლებოდა სიტუაცია კავკასიაშიც და ოსმალეთი და საარესეთი ნამდვილად არ ისხდებოდნენ გულხელდაკრეფილნი; ისევ დაიბრუნებდნენ დააგარულ პოზიციებს კავკასიაში, რაც ქართველებისთვის ძალიან მძიმე შედეგის მომტანი იქნებოდა, თუნდაც, იმიტომ, რომ ქართველები მათ თვალში უკვე მოდალატები იყენენ – ისახი გადავიდნენ რუსეთის მხარეზე და ეს მათი მხრიდან დაუსჯელდი არ დარჩებოდა. რაც შეეხბა თავად ამ ომს, 1812 წლის ომის დაწყებამდე ვეროაში მექანიზმებს რეგლამენტირებული ხასიათი ჰქონდა. ხალხის ფართო მასები არ ებმებოდნენ იმ ომში, რომელთაც ერთმანეთთან აწარმოებდნენ სხვადასხვა ხელმწიფები, იმპერატორები თუ წვრილ-წვრილი თავადები. მეფებრამებეკ საუკუნის ბოლოსათვის კი დამკვიდრდა ომის ისეთი ხტილი, როცა არმიები ეტაკ-ბოდნენ ერთმანეთს სადღაც პატარა სოფლებში, რომდებიც ისტორიაში დიდი ბრძოლების სახელწოდებით შევიდა. იგივე ბოროდინო – ეს პატარა სოფელია სმოლენსკითან.

ძევლი რომანტიკული ომების ხანა, როდე
საც მარტო სამხედროები არ კვევდნე
ურთიერთობას, დამთავრდა.

ახლახან მოსკოვში შევიძინე სახელმძღვანელოს დებულების გადასაცემა.

კანკლო „მასონთა ორგანიზაციები აღდე
ქსანდრე პირველისა და ნიკოლოზ
პირველის მმართველობის პერიოდში
სადაც ნაოლადაა წარმოდგენილი, რამდე
ნად გაძლიერებული იყვნენ მასონების
რუსეთში და დეკადრისტთა გამოსვლაც
ამის დასტურია. 1812 წლის ომის შემდეგ
უკვე იწყება აღმასანდრე პირველის შე
მობრუნება მართლმადიდებლობის კენ. იგი
უფრო ჩაუდრმავდა რელიგიას, ჩამოშორდა
დასავლეურ იდეოლოგიას და, საბოლოო
ჯამში, რუსეთის ხელისუფლების მეტა
მორფოზა და დაბრუნება ვესტებისადმი
განაპირობა დეკადრისტების აჯანყებამ. ას
სამაულო ომბა დიდი ბიძგი მისცა ამას
მაშინ ფრანგული ქა მოდური, სალონური
იყო და საერთოშორისო ქადა მიიჩნიოდა

ზუსტად ისე, როგორც დღეს ინგლისური და რუსეთის მაღალ წრებში კარგ ტონად მიიჩნეოდა ერთმანეთში ფრანგულად საუბარი.

საქართველოსთან მიმართებაში ამ ოქუმე
რესეპტის გამარჯვებისას მხოლოდ ირანი-
ოსმალეთის ასევები არაა გასათვალი-
ისწინებელი. ნაპოლეონსაც რომ დაეჭრო
კავკასია და არა ირან-ოსმალეთს და
მათვის არ „ეჩუქბინა“ საქართველო
არც ეს იქნებოდა ჩვენთვის დადებითი
გავაკეთებ პარალელს დიდ სამშეღლო ომი
თან, საღაც გერმანიის მხარეზე იბრძოდნენ
ქართველები; მაგალითად, ვერმახტის გენ-
ერალი შალვა მაძლაკვლიძე, რომელსაც
გულწრფელად სჯეროდა, რომ ჰიტლერი
საქართველოს ბოლშევიკებისაგან გაათავი-
სუფლებდა. მას ამის გულწრფელად სწავლდა
და გარკვეულ დაფასებასაც იმსახურებს
თუმცა, ის ხალხი რომ ცდებოდა, საბოლოო
ჯამში ისტორიაში დამტკიცა.

აქ ადინიშნა, რომ უმაღლერობა საშინევლი გრძელობაა და ქართველებს არ გვახსიათ ათებს. განსაკუთრებით ამ ბოლო 20 წლის განმავლობაში დამკვიდრდა მოსაზრება რომ, თუ აფხაზებსა და ოსებთან დღული დაძაბული ურთიერთობა გვაქს, ეს თურმზუსეთის წაქეზებაა, რაც აბსოლუტურ სისულედ შემძინია. რომელ აფხაზებსა და ოსებს ეს ლაპარაკი, როცა ერთმანეთს დავერიეთ შეკვეთის 90-იანი წლებიდან და რესი გენერალი ბალტინი სამეცნიელოში რომ შევიდა, ხალხი ტაშით შეხვდა ზუგდიდში! ეს ფაქტია, მაგრამ დღეს ზოგიერთი სელმოცარული პოლიტიკოსი და, არა მხერით ისინი, და, მიედია, დღვანელი ჩვენს სელისუფლების წარმომადგენელნიც მაღლა სელმოცარული გახდებიან, მარადიულად იმას გაიძინიან მხოლოდ, რომ ეს ცე

ა ქართველები“

აგრესია, დაპყრობა და ანგქისა. ჩვენს თავს თვითონ უნდა მიგუდგეთ კრიტიკულად და შემდეგ, თუნდაც, რესებისადმი უფრო ოლი გახდება რაიმე კრიტიკულის თქმა. მაში, რაშიც რესული პოლიტიკა ცდება და შეცდომა მოსდის საქართველოსთან მიმართებაში, ის რესუც უფრო ყურს დაგვიგდებს და გაითვალისწინებს ჩვენს შენიშვნებსა და სურვილებს...

დასასრულ, მინდა, გაჩვენოთ რუსეთში

შევეღოთან ომის დროს არცერთი გენ-
ერალდი არ წავიდა ქინულზე, რათა გადავ-
ლახათ გზა შევეღოთის ჯარის ზერგში
მოსაქცევად, მაგრამ ბაგრატიონისთვის არ
არსებობდა ე.წ. კორპორატიული სოლი-
დარობა, მან თავად შესთავაზა იმპერატორს,
რომ გადაკვეთოდა ქინულის გზას, იძულებით
სხვა გენერლებიც აიყოლია, რათა დანარ-
ჩენები მის ფონზე არ გამოჩენილიყვნენ
მხდალებად და გაამართლა յიდუც მისმა
ამ ნაბიჯმა... ძალზე სასიხარულოა, რომ
ამ 1812 წლის ომის 200 წლისთვავის აღ-
სანიშნავად ისევ აღექსანდრე ებრალიძის
სპონსორიბით პეტერბურგში გაიხსნა პე-
ტრე ბაგრატიონის ძეგლი, რომელიც
მრავალი სხვადასხვა მიზეზის გამო აქამდე
იქ იყო...“

ქ. თბილისის საბურთალოს რაიონის
მარტინიგარეული დეპუტატობის კანდიდატმა
პარტია „თავისუფალი საქართველოდან“,
საქართველოს ექს-ომბუდსმენმა, ცესკის
ექს-თავმჯდომარებმა, ორი მოწვევის ექს-
პარლამენტარმა, თბილისის საკრებულოს
ექს-მდივანმა, საქართველოს კათალიკოს-
პატრიარქ დავით V შვილიშვილმა ნანა
ღვევლარიანება აღნიშნა, რომ „მაზინ, როცა
საქართველოს ისტორიულად უამრავი
დამკურობი და გამანადგურებელი ჰყავდა,
ძალიან სამარცხვინოა „ოკუპაციის მუხლების“
გახსნა და რესტორის, როგორც ნომერ
პირველი მტრის, წარმოჩენა. ასევე,
ამაზრზენია დღვეანდელი ხელისუფლების
მცდელობა ისტორიის გადაწყვრისა და ის-
ტორიული მტრების მოკეთებად წარ-
მოხენისა. მაზინ, როცა თურმე სუვოროვის
არმიაში ზეპირად სწავლობდნენ ფრანგულ
სიტყვებს: „დაყარეთ იარადი!“, „დაგანხე-
დით!“, იმდროინდედ ქართულ-საქართველ
სასაუბროებში განსაკუთრებული ხაზგას-
მით ისწავლებოდა სიტყვები: „არ მცემო“,
„არ მავარო“.

“არ მოჰყელა...”
როგორც უნდა ეცადო ისტორიის
შეცვლა და გადაწყვრა, დრო და საზოგა-
დოება მაინც კველაფერს თავის კუთხილ
ადგილს მიუჩნეს... ერთ სუფრაზე ქართველ
მწერალს, აკა მორჩილაძეს, სოხოვკას,
შევასებინა ერეკლე მეორეს ნაბიჯი. მან
კი უპასუხა: „როცა მეფე ერეკლე გარ-
დაიცვალა, მიცვალებულის განახვის დროს
საქართველოსთვის ბრძოლაში მიყენებული
80 იარა დაუთვალის ტანხე, მე კი ჩემი
ქვეწისთვის თითოც არ გამიყაწრავ და
მე როგორ შევაფასო ერეკლე მეფის

გადაწყვეტილება?!”
განსაკუთრებით ემოციური და შთამბეჭდიავი იყო ქურნალისტისა და პეტლიცისტის, **დავით მხეიძის**, გამოსცვლა: „1812 წლის ოქტომბერის 12-ით ქართველს მიუღია მონარქიულება, მათ შორის, პეტრე ბაგრატიონის თამადობით, 12 (იქნება 13) გენერალია (2 ბაგრატიონი, 2 იაშვილი, 2 ფანაზელიძე, 3 ჯაგახიშვილი, სიმონ განგებლივიშვილი, ანტონ შალიკაშვილი და პავლე ბიბილური). აქედან გამომდინარე დიდი იქნებოდა რიგითი მებრძოლების რიცხვიც, რომელთა უმრავლესობაც, სავარაუდოდ, რესერტშივე იქნებოდნენ დაბადებულნი, როგორც ვახტანგ მექექსეს დროინდელი დიდი ემიგრაციის შთამომავალნი...

(გაგრძელება მე-7 გვერდზე)

კონფერენცია

(გაგრძელება მე-ნ გვერდიდან)

იმდროინდელმა ქართველებმა სისხლი
ავანსად გავიღეთ ერთმორწმუნებულ რესერვი-
სათვის, რომელმაც საქართველოში შე-
მოსვლის შემდეგ „ვალი დაგვიბრუნა“ –
ლაპის მთელი საუკუნის განმავლობაში,
ირან-ოსმალეთთან სამ-სამი ოში გადაიხადა
და ყველაში გაიმარჯვა, რის შედეგადაც
საქართველოს ის ტერიტორიები დაუბრუნ-
და, რაზედაც ქართველ კაცს მხოლოდ
ოცნება თუ შეეძლო...“

და დღეს, რამდენიც არ უნდა იყვიორონ
ურააბრიტებბმა - რუსეთის იმპერია საქუ-
თარ ტერიტორიებს იყაროთვებდა და არა
საქართველოს უბრუნებდა წართმეულსო,
ფაქტი ერთია - ფორმალურად ქუთაისისა
და თბილისის გუბერნიებს შემატებული
აქარა თუ სამცხე, საინგილო თუ ტაშირი,
რეალურად ქართულენოვნო, ეროვნულ კულ-
ტურულ სივრცეს შეერწყა!

1812 წლის ომაძღვ პატარა საქართველო
იყო – მთავარი თუ არა, ერთ-ერთი საჯილ-
დაო ქვა რუსეთ-საფრანგეთ-ინგლის-ოს-
მალეთ-ირანს შორის, ანუ მაშინდედ მთავარ
პოლიტიკურ მოთამაშეთა შორის. მას
შემდეგ, რაც 1806 წლის 18 დეკემბერს ოს-
მალეთის სულთანმა რუსეთს ომი გამოუცხ-
ადა, სულ მოკლე ხანში, 1807 წლის 4
მაისს, ფინეკიშტეგინის საიდუმლო
ხელშეკრულება გაფორმდა ნაპოლეონსა
და სპარსეთს შორის, რომდის ჩვენთვის
საინტერესო ერთ-ერთი მუხლით ბონაპარტი
აღიარებდა შაჰის უფლებას საქართველოზე
და ივალებდა რუსეთის იმულებას,
საქართველოდან გასულიყო!..

შემდეგ ნაპოლეონისა და რუსეთის იმპერატორ ალექსანდრეს შორის მოულოდნელად დადგებულმა ტილზიტის ზავმა არა მხოლოდ ევროპაში, ასეთი აღმოსავალეთშიც არია სამხედრო-პოლიტიკური მდგრამარჯობა... შემდეგ ნაპოლეონი ინგლისმა ჩაანაცვლა და ახლა ბრიტანეთი ვაჭრობდა საქართველოთი ჩეგნის ამომგვდებ ირან-ის-მაღლეთთან!.. თუმცა, ნაპოლეონმაც, პიტლერის მსგავსად, რომელმაც დაარღვია მოლობროვრიბენტროპის პაქტი, ტილზიტის ზავი არად ჩააგდო და ომის გამოუცხადებლად თავს დაესხა რუსეთს.. თუმცა, აქვე უნდა ადგინაშონ, რომ ამის პარალელურად, კახეთში 1812 წელს ცხობილი აჯანყება მოხდა, აჯანყება, რომელიც წინასწარვე მარცხისთვის იყო განაწილებული და ამიტომ ალექსანდრე ბატონიშვილის მიერ მამის სეულ სამეფო ტახტზე ასვლის ბოლო სერიოზულ მდცელობას შეიძლება ავანტიურაც ვუწოდოთ. რუსებმა აღკვეთეს ეს

ავანგრიურა, რაც უაზრო ცრემლად და
სისხლად დაუჯდა ქართველ გლეხობას...
ბონაპარტი ისე დაამაცხა, საქართველოდან
თავისი ერთი ჯარისკაციც არ გაუშვანია!
ხომ წარმოგიდგენიათ, დაცვის გარეშე
დარჩენილ საქართველოში როგორ ისუ-
კლებდა ჩვენი საბოლოოდ ჩაყდანების
მიზნით ჩვენი ისტორიული „მეგობარი“
ირან-ოსმალეთი და ოუ დღეს ისლამის
ოკეანეში გათქვეფილები ფიზიკურად მაინც
ვიარსებებდით, ვინდლო „მამაო ჩვენოს“
ნაცვლად „შასხეი-ვახსეი“ და „ალაჰ-აკბარ“
აკაყანობა“

დაგით მეხიძემ თავისი გამოსვლა დაამთავრია: ამონარიდით წმიდა იღია მართლის (იღია ჭავჭავაძის) პუბლიცისტებური წერილიდან „ასის წლის შემდგე“, რომელიც 1899 წელს დაწერა – მას შემდგა, რაც კარგად აწონ-დაწონა რესულ-ქართული ურთიერთობების ტკილ-მწარე ისტორია: „ამ ღირსსახსოვან დღიდან საქართველომ მშენიდლიანობა მოიპოვა. შიში მტრისა ერთმორწმუნე ერის მფარველობა გაუფიანტა. დამშვიდდა დიდი ხნის დაუმშვიდუბელი, დადაღლული ქვეყნა, დაწენარდა აგლებისა და ოხრებისაგან. დასცხრა ომებისა და ბრძოლისაგან. დადუმდა კლერა ხმლისა და მახილისა, მტრისა ხელით მოღერებულისა, ჩვენზე და ჩვენ ცოდ-შვილებზე; გაჯრა ცეცხლი, რომელიც სწავლა და პბუგავდა ჩვენს მამა-აპათა ბინას, ჩვენს საცხოვრებელს, გათავდა რბევა და აკლება, მიეცა წარსულს და მარტო საშინელ და შემაძრწუნებელ სახსოვრად-და დაგვრჩა. დაუდგა ახალი ხანა, ხანა მოსვენებულის, უშიშარის ცხოვრებისა, სისხლდანთხეულ და ქრისტეს ჯვრისთვის ჯვარცმულ საქართველოს, რომელიც ღმერთმა სააქაო სამოთხედ გაუზინა ადამიანს და კინადამ ერთ დიდ სასაფლაო არ გადაქცე მის თავდადებულ შვილებს,

“1812 წლის სამამულო ომი და ჩართვებები”

რომელიც უმწედ, უნუჯეშ, ყველასგან შორს, მარტოდ მარტო იხცებოდნენ ქრისტეს სარწმუნოების სადიდებლად და თავისის ვინაობის გადასარჩენად. დაიღვა საზღვარი მშვიდობის-მყოფელ ცხოვრებისა. ის დღეა და ეს დღე, კერავინ გადმოიდახა იგი საზღვარი ცეცხლითა და მახვილით ხელში და 26 ნოემბერს, 1799 წელს, კვლავ სასოება-გადიოდებული მეფე და ერი, გულწრფელი მიენდო თავისს მომავალსა, დიდი რესეპტის მფლობელობის იმედითა და ნუგეშინით ფრთაშესხმულნი..."

ემოციური იყო მწერლისა და პუბლიცისტის – **ბიზო სომხიზოლის**, გამოსვლაც: „საქართველოს ისტორიას ორაერთი მძიმე ფერცვლი ახსოვს... მე ურთიერთობის დარეგულირების მომხრე! დიდი ხნის განმავლობაში რესეპტში ვცხოვრიბდი, უმაღლესი სასწავლებელიც იქ დაგამთავრე... რაც შექება 1812 წლის ომს, მაშინ ჯერ კიდევ არ იყო რესები და ქართველი საზოგადოება სინთეზირებული, მაგრამ ქართული სამხედრო ფენომენი უკვე დიდ როლს თამაშობდა რესეპტის ისტორიაში, განსაკუთრებით, პეტრე პირველის დროიდან, როცა ალექსანდრე ბატონიშვილი ტყვედ ჩაიგდეს შვედებმა და დიდალი გამოსასყიდი ოქრო შემოთვალეს, რასაც რესეპტი ფიზიკურად ვერ გასწავდებოდა. მაგრამ პეტრე პირველმა მაინც დაიწყო გამოსასყიდი ოქრო შემოთვალეს, რასაც რესეპტი ფიზიკურად ვერ გასწავდებოდა. მაგრამ პეტრე პირველმა მაინც დაიწყო გამოსასყიდი ოქროს შეგროვება და გააგზავნა კიდევ, თუმცა ალექსანდრე ბატონი

დღეს მსოფლიოს მდგრადი სულ სხვაგვარი იქნებოდა, ამ ოში რუსეთს რომ არ გაემრაჯვებინა – ჩვენ კი, საერთოდ, ას ვიქტორით, ან – არა! ქართველი კაცის ხენებას გააქრობდა ცალკე სპარსეთი და ცალკე ოსმალეთი და ამიტომაც ხმამაღლა ვიტყვი, რომ 1812 წლის რუსეთ-საფრანგეთის ომი საქართველოსთვისაც სამაშულო შეიძლება მივიჩნიოთ. ამის გამო მადლიერება უნდა გამოვისატოთ ჩვენი მომე ერის მომართ.

და დღეს, ვინც ლანძღაგს რუსეთს, ეს არის ერთი მუქა ხროვა ადამიანებისა, რომელთაც ისტორია არ იციან და ყველაფერს ისე ხედავნ, როგორც მათ აძლევთ ხელს. ისტორიაში უარყოფითი მხარეები თოთქმის კველა მოვლენას ახლავს – ამ უახლოების ისტორიის მანძილზე ჩვენმა მთავრობამ ხუთგზის დაარბია სამეცნიერო – საკუთარი ხალხი! ამ ფონზე „ოპერაციის პირველი არმიის შემადგენლობიდან, რომელსაც ბარკლაი-დე-ტოლი ხელმძღვანელობდა, გამოყო ერთი კორპუსი გრაფ ლიხტენშტეინის მეთაურობით. მათ უნდა დაეცვათ გზა რუსეთის სატახტო ქალაქის – კერქერბურგის, მიმართულებით. სწორედ ამ კორპუსის უფროსობა დაეკისრა გენერალ-მაიორ იაშვილს.

საქინზორმა

14 105mm 100

ჩვენო, დღემდე დევნილო დებო და ძმებო, არჩევანი ბვეართებს უცდომელი!

საქართველოს ნებისმიერ ქალაქება თუ სოფელში კოფნისას თვალში უსიამოვნოდ გეხსიერება „ნაციონალური მოძრაობის“ საარჩევნო რეგლამებით დათაღებული ავტობუსები თუ სამარშრუტო ტაქსები, რომელზედაც წილად “ამოსირინგებული” **„ნებ“** ძალადობისა და თავგაცეულობის სიმღრღლიდ აღიქმება სრულდება და საკართველოს მიერ. რაც შექება რეკლამების ტაქსებულურ ნაწილს, იგი არ-ხევნებიდან არჩევნებამდე ჯიურად მეორდება, თუმცა სელისუფლებამ კარგად იცის, რომ დანაპირებს არასოდეს შეასრულებს, განსაკუთრებით იმ დაცინოლების მიმართ, რომლებიც შევე რცი წელი გადმიდან გასცემრიან ნაღვლიანად საკუთარ **“ოდაბადებს“** და უკვე არც მათ გაარტყებოთ ჟეკვა, რომ სააკაშივილის და მისი ხროვის დანაპირები, საკუთარ სახლებში დირსებულად დაბრუნების თაობაზე, უკვე დიდი ხანია აუზდენელი იღუზის ხფეროს განეკუთვნება!

ქვირფასო დეკნილებო! საერთაშორისო რაჟაქციული წრეების მიერ თანდათან მზადდებოდა მშობლიური საცხოვრებელი აღგილებიდან თქვენი გამოღვევის ერაგული გეპმა. ამიტომ, აბსურდულია თქვენს წინადმდებარებული გეპმას მის თაობაზე, რომ კონვლიქტის მიზეზი გახდლათ მენტალური შეუთავესებლივია ქართველებს, აქანებისა და ისების შორის. ამ ხახების შორის გაუცხოება განხსაგუთოებით გამძაფრდა 1972 წლიდან - შევარდნაძის (ცეკას აირველ მდივან დანიშვნის შემდეგ, ხოლო, როცა მან მეორედ მოახდინა საქართველოს ხელისუფლების უზურაცია, გამსახურდის კანონიერი ხელისუფლების დამხობით, სწორედ მაშინ განხორციელებდა საქართველოს გახდების შემდეგით დამოინიშნოთ, თუ როგორ იყიდებოდა ბაზარების გამოვლენილი გეპმა და მის თანამდებობის მიზნით გარებად იცოდნენ რომ ქვეყანას, რომელსაც დეკნილება ჰყავთ საერთაშორისო ჰექანიზრებით როგორიცაც იყიდა დამამარებას გამოყენებულ ხელმერებას უქადა ხელმრულდებოდა მათ არაეთილსინის უცხოელ პარტნიორებს. დეკნილებს კარგად ახსევოთ, თუ როგორ იყიდებოდა ბაზარების დეკნილებისათვის გამოვზავნილი კეპის პროდუქტები, შემდეგ კი, როცა დეკნილობა დასხმარებლად დაიძრა ფულადი ნაკადების მითი მოთვასება ხდებოდა ნაძირალურად გათვლილი სქემებით და ფინანსური დახმარების მეტი წილი ჩინოვნიერთა ჯიბებში ხვდებოდა, დეკნილები კი იმდენ დასხმარება იღებდნენ, რომ შიმშილისაგან არ მოკვდა

2003 წელს ხელისუფლებაში მოვიდნენ საკაშილი და მისი თანამტრაცხველები, რომელთაც საბილოოდ ამოუწერეს ქართველ ხალხს აუხახეთისა და სამაჩაბლოს დაბრუნების იმედი, ფარისებრუად გაირდებიან, თქვენ, საკუთარ სახლებში დაბრუნებას, თან სააკაშილის მიერ გაჟღერებული ამბიციური დევიზით: “ზევნ კი არ მივალთ აფხაზებთან, არამედ აფხაზებში მოვლენ ჩენნთაც!” შეიძლება, ამ სიტყვაში იყოს ჭეშმარიტების ნატაბარი, რადგან თუ სახაზები და მისი ხროვა კლავაც გააგრძელებულ ქართველი ხალხის გადატახტის პოლიტიკას და მათი სამშობლოდან განდევნას, საქართველო მაღლებრივ დაცვით დევიზი აბორთებნ მოსახლეობისაგან და მათ ადგილს მართლაც დაკავებულ არა აფხაზები, არამედ აფხაზეთში, იქიდან გამოდევნილი ქართველების ნაცელად შევარდნილი არაქართველი მოქალადები! განა სააკაშილი და მისი დანაშაულებრივი გარემოცვა მითანდასახულად არ ასორციელებენ ამ მსხავრულ გეგმებს საქართველოსა და ქართველი ხალხის წინააღმდეგ?

აქვს, ვიღოდე ჩეკებ წარმოგვიღებით, აფენებით და სამახაბლოდნან ქართველი მოსახლეობის გამოყევება მოხდა შევარდნაძისა და სხვა ქვეყნების რეაქციული წრეების ხელისუფლების დამტკიდებულებაში ოპერატორთ!

ბოდიშს ვიხდი თქვენს წინაშე, მაგრამ გულისტკივილით უნდა აღვინონ, რომ საქართველოს ეთნიკურად და მენტალურად

არაქართულმა ხელისუფლებამ აფხაზეთიდან
და სამაჩაბლოდან დევნილები ღიღი უკუღის
მოჭრის მექანიზმად გაქციათ და თუ დროიზე
არ მოვაგეთ კონს.დღვენდებული ღრამა შეიძ-
ლება ხელისუფლება გამოიყენებოდეს ტრადი-
დიად მცეს როგორც დევნილებს, ასევე
სრულიად საქართველოს!

ქართველებად დამატებითა ის თუ ისე, თუ რამ გამოიწვია აფხაზეთიდან ქართველების მასიურად გამოღვევა, რაღაც აფხაზები აუყენებენ საქართველოდან გამოიყიფისა და არა აფხაზითიდან ქართველების განცდვნის საკითხს. შემოდიდ 1986 წლის შემდეგ გაისხმა აფხაზეთში მოწოდება იმის თაობაზე, რომ ქართველები ძალით გადმოასახლეს აფხაზეთში და ახლა მათ საშუალება უნდა მიღებოთ, რათა საკუთარ სამშობლიში დაბრუნდენ ნები! სწორედ ეს გახდება აფხაზეთიდან ქართველების ძალით გამოიღვნის პირიტის კური კურეტიურა. საინტერესოა, საიდან დასაცავ მოვალეობა არ იყო მართვული.

ვისგან მოდიოდა ეს საძრახისი მოწოდება? სამშუქრო, რომ წავინ პოლატი მასაძე

საძყვანოია, რომ ჩვენი პოლიტიკურები
და ანალიტიკურები არ ინტერესდებიან ან
ფაქტით! ძეირფასო თანამემამულებო, ჩვენი და
ტანჯულო და ხელისუფლებისაგან მივწოდებ
ბულო მქონე და დგბო, საკუთარ სამშობლიურ
ლტოლებისა და დეველოპმენტის მიზანი
ნებო, ასე ვრცელად იმიტომ მოგითხვე
თქვენი გაუსაძლისი კოფის თაობაზე, რათა
კიდევ ერთხელ დაგარწმუნოთ, რომ ასეთ
მდგრმარეობაში კოფილი და დღვეუნდებო
ხელისუფლების ბინბური ინტერესების გამო
აღმოჩნდით, რომელიც, საკუთარი ინტერესებ
ბიდან გამომდინარე, ცდილობს შეინარჩუნო
დევნილთ ასიათასინი არმა, ამიტომ, არა
კითარი იმედი არ უნდა გქრობეთ, რომ სამა
კაშვილის მიმაღლებებისუფლება როდებებ
შეეცდება თქვენი პოლიტიკურების მიზანებას
და თქვენს დირსეულად დაბრუნებას აფხა
ზეთხა და სამახადლოში!

ରୋ ଜ୍ଵରିଦା ଶାକପଟ୍ଟିଲୁଗୁ, ପ୍ରାଣରେଖାଲୁଗୁଥାର, ନାନାମୁଖୀରେ
ରୋଧ ରୋଧ ଶ୍ରୀକୃତିରେ ଅଳଙ୍କାରୀରୁ ଫାମର୍ଦ୍ଦୁଷକ୍ରମିଲୁ
ପରିଚ୍ଛେବରୁ ରୋ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତ ମୂରିର ନାନାଦାସି ଆଜ୍ଞା
କାହେବୁଥା ରୋ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତ ସାମ୍ବନଧିରେ ମରିଲାମା
ରାଜ୍ୟବନ୍ଦୀରେ ଫିରିଥାମରିବାରେ

რიტორიული მთლიანობის ადგენაზე, რუსეთის კეთილი ნების გარეშე, რუსები კი დიად აცხადებენ, რომ არავითარ მოლაპარა-

კებებს არ გამართავნ სახაშვილის რეკიმზ
თან,რომელის მიერ გადაღდებულის აგრესულძლება
ნაბიჯებმა და ომის რიტორიკამ გამოიწვია
ახალი მსხვერპლი, რასაც საბოლოო ჯამში
მოჰყევა,დამატებით,დალის ხეობისა და ახალ
გორის რაიონების დაკარგვა და აფხაზეთისა
და ოსეთის საქართველოდან ჩამოცილების
იურიდიული გაფორმება. სანაცვლოდ, სა
ქართველომ ეკრო-ამერიკისაგან მიიღო მი-
ლიარდიანი დახმარება, რომლის ნაწილი
მოხმარდა სამჩხაბლოს დევნილებისათვის
“საქათმებებად” წოდებული სახლების აშენება
წერვიანში, დიდი ნაწილი კი უზენაშეკვლოდ
გაქრა, უფრო სწორად, დაილექს ჩინოვნიგოთ
ჯიბეებში!

კუველივე ამის ფონზე, „ლიმილისტომგ
კრედადაც“ კი ამ სიტყვისათვის ბოლოშ
კიბიძო 2008 წლის აგვისტოში მის მხევრა-და-
სა სხვინს წინაშე გამოიყერება საქარალ-და-
შეკითხვა იმის თაობაზე, თუ კინ დაიწყო აღ-
ნიშნული ომი. როცა რაიმე დანაშაული
კონკრეტული სამხილი არ არსებობდა, და-
თინები სამდწენ შეკითხვას: „ვის აძლევ-
ხელს?“

კვიფრობ, პასუხი სავსებით ნათელია –
აგვისტოს ომის დაწყები იმ ძალას აძლევდა
სელს, ვინც კველაზე მეტი სარფი მოიხვეჭა
შვიდღბანი მოსახლეობის სისხლისა და
ტანჯვის სარჯეზე. ნუთუ დღეს ვინძეს ოდნავ
მაინც კარება გჭვი იმაში, რომ ამგვარი
ძალა სწორებ სააკაშვილი და მისი ნაციო-
ნალები არიან!

“ ୟତ୍ରା ମେଘି କୁର୍ରାହେଲିବା କାରନ୍ତିରୁଦ୍ଧର୍ଜେବୁ
ଲୋ! ”

ყველა ინფორმაცია იმის თაობაზე, რომ პარაკლისის გადახდისას აფხაზები პატივით მოიხსენიებენ ჩვენი ხალხებისათვის თავს-

କେବୁଳ୍‌ପାତା ଦେଖିଲୁ ଏହାରେ ମୋତାମିକ୍ଷାଲେ ଉଠିଲା ମନ୍ଦିର
ମୋତାମିକ୍ଷାଲେ ଯାଥରେ ମୋତାମିକ୍ଷାଲେ ଉଠିଲା ମନ୍ଦିର
ଗେହିଲାଣ୍ଡି କାରତୁଗେହିଲା ବ୍ୟାପକାର୍ଯ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ଜରତ-ଜରତୀ ଆଶରୀ ବ୍ୟାପକାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିଲାଅତ ବ୍ୟାପକାର୍ଯ୍ୟରେ
କାରତୁଗେହିଲା କେହିଲାଇସି କେହିଲାଇସି କେହିଲାଇସି
ମାଧ୍ୟମ - କେହିଲାଇସି କେହିଲାଇସି କେହିଲାଇସି
ମାରତାଲାଇସି ମାଧ୍ୟମରେ କେହିଲାଇସି କେହିଲାଇସି
ମାରତାଲାଇସି ମାଧ୍ୟମରେ କେହିଲାଇସି କେହିଲାଇସି

გრძელობებისა და განცდებულ ადამიტონის, რომ
ქვეყნის ინტერესებიდან გამომდინარე, დღა-
ლოგი გამორთო იმ სახლთან, რომელთა მე-
ომრებმა მამა და გაიხსუნიერეს. სწორედ ამიტომ,
რამდენიმე შეხვედრის შემდეგ ბატონში ირა-
კლიმ აფხაზების დიდი ნდობა და პატივისცემა
დაიმსახურა, რადგან გმირული ტრადიციების
მიმდევარმა აფხაზებმა კარგად იციან, რომ
“ვაშლი ვაშლის ხიდან შორს არ ეცემა” და
ირაკლიც მათის მსგავსად ვაჟაპეტრუ სულის
მქონე ადამიანი! ამიტომ ესწრაფვიან ირაკლი

ალასხიასთან დიალოგს აფხაზები, რასაც

და უკიდურეს გამოიყენოთ და განვითაროთ გარემოცვას ქართველები აღარ ენდობიან და რუსები, აფხაზები და ოსები რატომ უნდა ენდონ?

გაია კუველიცებ ასი გერმეგბ დიდი მეტო-
ცება სხიორდება იმ ფაქტს, რომ დევნილებმა
ნდობა უნდა გამოწევადოს ირაკლი ალასა-
ვანის მიერთება. მარტინ და მარტინ

ნიას კანდიდატურას და მხარი უნდა დაუჭიროს მაჟორიტარ დეპუტატად მის არჩევას ზუგდიდის რაიონში?

განა დიდი მტკიცება სტირდება იმას, რომ სენაკში მცხოვრებმა დევნილებმა მხარი უნდა დაუჭიროს მაჟორიტარ დეპუტატობის კანდიდატს, აფხაზეთის მკვიდრას, ცნობილ მწერალასა და სასოგადო მოღვაწეს გურამ ოდიშერიას, რომელმაც თავის ზურგზე გადაიტანა დევნილობის უმბიძესი ტვირთი და რომელსაც დღესაც დიდი პატივისცემითა და მოწიწებით გვყრობიან აფხაზეთში მცხოვრები აფხაზები?

განა დიდი მტკიცება სტირდება იმას, რომ სამეცნიეროს ულამაზეს ქალაქ ფოთში მცხოვრებმა დევნილებმა მხარი უნდა დაუჭიროს მაჟორიტარი დეპუტატობის კანდიდატს, ცნობილ იურისტს, ქალბატონ გაბეგვილის მემკვიდრეობის არაერთგანის დაუცველის სამართლების მიერთების მიზანით და რომელსაც არაერთგანის დაუცველ ხელისუფლების დევნისაგან აწიოკებული ლტოლვილები და რომელმაც კარგად იცის, რომ სააგაშვილის მოხოპოლიური კლანებისაგან ოკუპირებული ფოთის სტრატეგიული ობიექტის ქართველი ხალხის სამსახურში ჩაეწერა

ს წ ი რ ე დ ა მი ტ ი მ , ჩ ხ ე ნ მ გ ა ზ ა მ ა უ ლ ლ ღ ა გ ა რ დ ა ს ა რ ა გ უ ბ ლ ე ბ ს რ ო გ ო რ ც ს რ უ ე ლ ი ა დ ს ა ქ ა რ თ ვ ე ლ თ ს , ა ხ ე ვ დ ე ვ ნ ი ა დ ე ქ ს ა ც ?

ოქვებ მრავალი ქარტეხილებისათვის გა-
გიძლიათ, ამიტომ, ცოტაც კიდევ გაუქმელით
და ნე დაუჯერებთ სააკაშვილის ხელისუ-
ფლების ცრუ, დაუსაბუთებელ და თითოდან
გამოწვილდ დაირკებებს, რადგან მათ ქვეა-
ნაში მდგრადრეობის გამოსიროების არც მა-
ტერიალურ-იტინასური რესურსი გააჩინათ
და არც აოლიტიკური ჩება! ამიტომ გვართ-
მეებ ისინი სამშობლოს, პყიდვიან კველაფერს:
მიწა-წყალს, სტრატეგიულ ობიექტებს, ბუნე-
პრივატულობას;

δροις θεωρίαγεργεός...

Αρ Όμηρος πέπλος δασκάλων της αρχαιότητας, ο οποίος στην παραγγελία του Αριστοφάνη, μετέτρεψε την παραγγελία της Αθηναϊκής Δημοκρατίας σε έναν πολιτικό πόλεμο, ο οποίος ήταν η πρώτη πολιτική προσπάθεια για την επανασύσταση της αρχαίας Ελληνικής πολιτείας.

დაინტერესონ ალბუმის თემის იღიურო ცა-
ხედმწიფოებისთვისაც კი.
ქვირვასო დევნილები, ამიტომ, კარგად
დაფიქრდით, ვიდრე საკუთარ არჩევანს გაა-
კოტებდეთ!

ოოლანდ ნიშარაძე,

პროფესორი, აფხაზეთიდან დევნილი,
საქართველოს უხუცესთა დარბაზის
პოლიტიკური მდივანი,
ოოლანდ ჭავჭავაძის,
გაზეთ „0ლორის“ მთავარი
რედაქტორი, საქართველოს უხუცესთა
დარბაზის წევრი

(„გარდების რევოლუცია“ და
სახელმწიფო კანიბალიზმი)

საქართველოს საით მიღიხალ!!!

დაქირავებული მკედლელების – „პრეულინელი ბიჭების“ მიერ 80-ზე მეტი უდანაშაულო ახალგაზრდის სავლავში ჩატვირთებული დედების ზემოადნიშნულ ორგანიზაციაში გაყრიონების ფაქტი. დედისადმი და ახალგაზრდის სიცოცხლისადმი აატივისებრი უზენაერის თუ რა უძრის საფეხურზე უნდა იყოს აუგანილი, ამის საუკეთესო ნიმუში საქართველოს ხელისუფლებას და ქართველ ერს ბერძენმა ერმა უწვენა. მართლია, 15 წლის ახალგაზრდის შემთხვევით მკვლელობის გამო თრი პილიციელი დაკავეს, შინაგანი საქმეთა მინისტრი გადადგა, მთავრობამ თჯასს მიუსამიმორა და ბოლოში მოუხადა, მაგრამ თავითუყვარე ბერძენმა ერმა და ოპოზიციურმა პარტიებმა, ეს დანაშაული ხელისუფლებას არ აასტია, მასთან პომისექსუალისტი მანიაკითო ფულზე ვაჭრობა, არ დაუწია. ერისა და ქვეყნის ღირსებიდან გამომდინარე, საპრტეტსტო აქციებით ბერძენმა ხალხმა ქვეყნას შეახანარა და სახელისუფლებო ჩინონიკებს უმაცრესი გაფრთხილება მისცა. საქორთველოში პირიარია. სადათას ძილით გათანგული ქართველობა, სახურავაშამოქცეული შენობის თავზე შემოჯარულ საწყიმარ ლუსკუმეთ დრუბელს გულხელდარეფილი შესცემის, „დამხმარესა და შემგეთებელს“ შორეული გალაგტიკიდან ელოდება. სხვის იმედად ყოფნამ და სატელევიზიო ოპერატორით წარმოსახული ქვეყნის „აღმშნებლობის“ ცრუ პროაგანიზმ, ზოგიერთ თნამემამულეს აზროვნება საფუძვლიანად გაუმრუდა. სისხლისმწოდევლი კანიბალი, ქვეყნის ტერიტორიების დამგარებელი და უცხონაშიერზე მიმყიდველი, ქართული სოფლების მიზანიმართულად დამაქცევარ-ამომგდები, საქართველოს მოსახლეობის გამდატაკებელი და მათხოვრად გადამქცეველი, ქართული კულტურის, მეცნიერების, მრთლმადგენლური ექლესიების დამანგრევები და მწერების სწავლებურებელი, აღმაშენებლად ელაბედება და მიშა სააკაშევილობაზე ოცნებობს. ეს იღივა, ქართველმა პატარა თომშურ-ლეგნობა ინაგროს. ამ შემთხვევაში, სოხუმის უნივერსიტეტის 2007 წლის სტუდენტი გიორგი ნოზაძე მყავს მხედველობაში. „ასაგალდასავალისადმი“ მიცემულ ერთ-ერთ ინტერვიუში სიამაყით განაცხადა: „საქართველოს როგორც ღირსეული ქვეყნის ღირსეული ისტორია 2003 წლის 23 ნოემბრიდან იწყება.“ ასე აზროვნებდა გასული საუკუნის 30-იანი წლების ბოლოშევიკებიც. მათი „მზეცებით“, „დამოუკიდებელი“ საქართველოს ღირსეული

ისტორია 1921 წლის 25 თებერვლიდან იწყებოდა. ხოლო საქართველოს კომპარტიის (ბ) ცეკვას ერთ-ერთი ძიგიანი მგალობლიუმი იყო (1930 წ.), საქართველოს დამაქვევარსა და ამომგდებლს სერგო როჯონიანებელს – საქართველოს გამაერთიანებელს და დავით აღმაშენებელს ეძახდა. ისტორია მეორედბარ, სწორედ ასეთ ადამიანებზე უცადა ნათებამი. ამ „ტრადიციას“, ხელოს რაიონის მაჟორიტარი დეპუტატი ითარ ღორჯომელადეც დირსეულად აგრძელებს. მისი მზიანებით, მაშინდელი პარლამენტის თავმჯდომარე (2008 წლის მარტი) 6. ბურჯანაძე „თამარ მეფის ღირსეულ მემკვიდრევა“, ხოლო მ.საბაგაშვილი – „მიხეილ აღმაშენებლის“ სახელით შევა საქართველოს ისტორიაში. თეგნიზ აბულაძის „უკვდავ ფილმში „მონანიებაში“ ვარდამ არაბიძე, დოქტორულის მისამართით შესანიშნავად ამბობს: „ნება, ერთი ამათ თავში ჩამახედა!“ ღმერთს მადლობა უნდა შეეწიროთ, რომ გ. ნოზაძისა და ო. ღორჯომელაძის მსგავსი დაბადი ინტელექტისა და ეროვნულ ცნობიერების მოწვევილი ადამიანების რაოდენობა შედარებით მცირეა, თორემ ქვეყნის გადარჩენაზე ფიქრი მიუღწევად ოცნებად გადავვაჭირდა.

დღეს, ქართველი ერი გზაჯევრედინზე და ურთულესი გადაწყვეტილების წინაშე იმუოფება. გამოსავალი მხოლოდ მმართველი „ერთიანი ნაციონალური მოძრობის“ ლიდერთა მიერ 2003 წლის ნოემბრიდან 2008 წლის მაისამდე, საპარლამენტო არჩევნებამდე გაცემული დაპირებების არშესრულების წინაპლანზე წამოწევაში მდგომარეობს. მოსახლეობაში დარიგებული ბუკლეტების მიხედვით, 2008 წლის იანვრის საპარეზიდგნტო არჩევნების დროს მ. სააკაშვილი საქართველოს მოსახლეობას 5 მთავარი დაპირების შესრულების პირობას აძლევდა. 1) უმუშევრულების პრობლემის მოგვარება; 2) საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენა; 3) სიღარიბის დაბლევა; 4) საქართველოს ინტეგრაცია ერთობატლონტიკურ სტრუქტურებში; 5) უმარლესი დონის საგანმამათლებლო სისტემის შექმნა.

გონიერაზეუნგი უნდა იყოს ადამიანი, რომ ამ დანაამორებიდან არცერთი მუხლის შესრულება რომ ვერ დაინახოს. თუკი „ნაციონალების“ მიერ გადმოსრული დოზუნგებს დავაჯერულებოთ და ერთ საქალადდეში მოვათვასებოთ, დავრწმუნდებით, რომ 8 წლის განმავლობაში მათ მიერ ნათებამი ტყუილები, სამჯერ აღმატება 70 წლის გან-

გახსოვდეთ! განიბალიზმის სენიორ შეპტ-
რობილი ეს ნეოფაშისტები, „არჩევნების“
გზით თუკი ხელისუფლებაში დარჩნენ, 10–
15 წელიწადში ქალიფორნიელი ჰარისიანების
პროგრამის სრულად განხორციელებას შე-
ძლებენ და ქართველთა მოღვამა, როგორც
ერთ ადარ იარსებებს. საქართველო მხოლოდ
გეოგრაფიულ ცნებად დარჩება.

გაპეტებული არჩევნით, მოსალოდნებლი
ეროვნული უბედურებისგან გადავარჩინოთ
საქართველო!...
2011 წლის 7 აგვისტო

2011 წლის 7 აგვისტო.

მგლელობების დამტკიცი კანიბალები:
მისეი სააგაშვილი — სააკოვი, განო მერ-
აბიშვილი — მერაბოვი, ზურაბ ადეკშვილი —
ადოიანცი.

შეკულტორული განვითარების შემსრულებელი
პარაგადელები:

გიორგი ბარამიძე, დათა ახალიათა, ბაზო ახ-
ალიათა, ოლეგ მელნიკოვი, გასილ სანოძე,
მეგის ქარლაგა, თენიზ გუნაგა, გურაბ დონაძე,
გრიგოლ ბაშალევიშვილი, ზურაბ მიქაძე, გახ-
ტანგ აბუაშვილი, გიორგი ღვინიაშვილი.

გიორგი საჭავალიშვილი

ପ୍ରାଚୀନ ଶାଶ୍ଵତ କାଳେ

“დემოკრატიის შექვერა”? არა – ჯოჯონეთის მაშალა!

მთელი მსოფლიო შესძრა, ამას წინათ, ტელევიზიუმში გასულმა კაღრებმა გლდანის საპერობილებში პატიმრების არაადამიანურად წამების თაობაზე. შემდგე კი იგივე წამების ფაქტები გაშექდა მცირებულოვანია საპატიმრო ადგილებშიც. მართლაც შეეხარვია იმის სარმოლდება, რომ XXI საუკუნეში ამგვარი არაადამიანური რამ ხდება, თუმცა, იმ ქვეყნებისა და განუკითხობის შემდგე, რაც საქართველოს დაარება თავზე სააკშივილის ბანდიტურმა ხელისუფლებამ, არც ნაცების მიერ დაგეშილ ციხის მუშაკთა სადისტურ ქმედებს გაურცხია სრულიად სისტემიკურ.

ქართველი ხალხი ყოველივე ამან განარისხს
და ოუ აქამდე ვინმე თავს იკავებდა
სააგაშვილისა და მისი დანაშაულებრივი
გარემოცვისადმი საჯუთარი აზრის გამოთქმის-
აგან, იმიტომ, რომ ჩემს ახლობელ პატიმარს
არაფერი ავნონო, ახლა ადამიანებმა გადაღის-
ეს შიშის წდვარი და წინ აღუდგნენ ხელის-
უფალო მორიგე უშავესოებას!

მართლაც, ეს აღმოჩნდა უკანასკნელი წევთი,
რომელმაც გადაავსო ქართველი ხალხის მთ-
მინების ფასდა და ზოხდი შეაგება მოძალადე
სააკაშვილას და მის ბანდას!

პატიმართა წამების ფაქტებთან
დაკავშირებით, ჟურნალისტებმა კომენტარი
სთხოვეს საქართველოში ევროკავშირის წარ-
მომადგენლობის ხელმძღვანელს, ელნ ფილიპ

კითხვას უნდა მოიწოდოს, როგორ შეაფასებდა კვროვაგუშების ელჩი ქართული ტელეკომუნიკაციების მიერ გავრცელებულ აღდგენისადაც, დიმიტროვმა ასახულადადა: „**უდიენისალა ცხ-ადყოფს, რომ ქართულ ციხეში ხდებოდა რაღაც აღმაშფოთებელი. ბუნებრივია, ხალხი შეიძირებულია; ასევე – ბუნებრივი უნდა იყოს ის, რომ ამ ფაქტის უასა მდგომარეობა ადამიანები დაუსჯელნი არ უნდა დარჩნენ.** მნიშვნელოვნია, საქართველომ და ქერძოდ მისმა მთავრობამ ნათლად დაავიტისირონ, რომ ასეთი აქტები დაუსჯელი არ დარჩება, მათზე პასუხისმგებლების საკითხი დაისმება და დამნაშავებების მიმართ გამოყენებული იქნება ნულოვანი ტოლერანტობის პოლიტიკა”, – აღნიშვნა ფლობი დამიტოვება.

დაკავშირებით, ასევე, საგანგებო განცხადება გააკეთა საქართველოს მთავარმა პროცესორმა. მურიაშვილი ზოდელავამ, რომელმაც განაცხადა, რომ სახულების სრულყოფის დეპარტმენტის თანამშრომედების მიმართ პროცესორის აზრი შე მიმდინარებოს გაძმომება, რომლის ფარგლებშიც დაკავებული არიან: დეპარტმანენტის თავმჯდომარის მოადგილე გაგა მეურნელიძე; გლდანის მერვე საკროიბილეს ლირებითი დავით ხუჭუა: დირექტორის მოადგილე ვიქტორ ყაჩეკიშვილი; საპურობილის უსაფრთხოების განცხოვილების უფროსი ლევან ცურცეგანიძე; მერვე საპურობილის რეესიმის უფროსი ინსპექტორი გიორგი კარაცხელია; მერვე საპურობილის რეესიმის განცხოვილების უფროსი ოლეგ ფაცავაძე; კონტროლის ინსპექტორი მანუშავ ლომაძე; თერებაზიული მოორიზე გადა ცომიას; კონტროლიორი ლევან ფხლაძე; უსაფრთხოების განცხოვილების ინსპექტორი ბორის ფარულავა; ხოლო მორიგე ინსპექტორ კლადიმერ ბელაშვილი დაუსრულდება წრავაში.

და მინი შენება, რომ ამ საქმის დამკვეთი
გახდლათ პოლიტიკური პატიმარი, გენერალი
თამაზ თამაზაშვილი, რომელიც აძსურდული
ბრძოლებით იქნა დაგაყენული. ხელო სადინიშვი-
ლი არ ესორიზზის შეწნევული მინისტრი ხათუნა
კალმახელიძე მართამდებრიბდან გადაღებული! მა-
გრამ, ჯგუფერობით თავის პოსტზე რჩება
უფლებივა უმსგავსისა და მიუღებლის მთავარი
ქადაგი - პრეზიდენტისა და აშშ-ისა.

ბელქებს თანხმობა განვცხადებინათ საპროცესო გარიგებაზე, თუნდაც საამისოდ საცხოვრებელი სახლის გაყიდვა დასჭირებულიათ. ეს კი ბიუჯეტის შევსების ერთ-ერთი სოლიდური წევა გახსნავთ, საიდუმლო სახლ-ელექტროფოსტო გაყიდვაზე 100 მილიონადგე ლარი შეხდის. აქედან გამომდინარე, მოვლი პასუხისმგებლობით შევვიძლია განვცხადოთ, რომ პარიმრების წმება გახსნავთ სახლ-ელექტრო პოლიტიკის ნაწილი და არა იმ „უცემური არატექნიკის“ სადისტური ფანგრაზის ნაყოფი, რომლებიც „განტევების გაცად“ აქცია საკაშედოს ხელისუფლებამ და კარგა ხნის მოწმვეთ ციხის კედლების სეხანია. თუმცა, თუ გავითვალისწინებთ მკლელოთა და ავაზაკოა მიმართ საკაშედოს მიმტევებდებულ დამტკიცებულებას, თუ ეს ადამიანის სახედაკარგული არსება ხელისუფლების სათავეში დავტოვეთ, გამოვლენილი სადისტური არამზადებიც ისევე „გაცადა“ დაისჯებიან, როგორ „გაცადაც“ დაისაჯნენ სანდრო გირგვლიანის მკლელები!

სამუშაორი ისაა, რომ მწერებელთა ნაწილი
წარმოშობით სამეცნიერებლოდანაა, რაც იმაზე
მიაინშება, რომ ისინა ახალიაიების მკვდელთა
ოჯახის მიერაა შერჩეული და თიბისის შე
ჩამოტკიცილია. ამიტომ, ახალიაიების მთელი
ოჯახი სამეცნიეროს სირცეს იყიდა უნდა
იქნას ადიარებული. რაც შეეხება როლანდ
ახალიაის და ბიოლოგიურ მკვდელთა მის-
ნაირ შემოქმედებს, ისინი არამაც თუ საარჩევნო
სიიდან, არამედ საერთოდ ქართული ცხო-

ბიერებიდან უნდა ამოიძირებოს. მათი არავინ უნდა გაუწოდოს ხელი მისასალმებლად, საზოგადოებრამ უნდა გარიყენს ეს არადამი-ანები, რათა სხვა სადისტებები კვლარ გაბერდონ ადამიანებზე, თუნდაც ატრიტუნებზე ძალადობა და ღვარძლის გადმინთხვევა!

କାର୍ଯ୍ୟମାର୍ଗରେ ଶିଖ୍ୟାଦାଲୀକୁଣ୍ଡଳୀ ନାଟ୍ୟଶାସ୍ତ୍ରରେ
ଶ୍ରୀପାଠି ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପାଠରେ ଶିଖ୍ୟାଦାଲୀକୁଣ୍ଡଳୀ
ଶ୍ରୀପାଠି ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପାଠରେ ଶିଖ୍ୟାଦାଲୀକୁଣ୍ଡଳୀ

კალმახელიძეს, როგორც სურმე ძალიან
მოსწონდა შეშველი პატიორების წამების ამ-
სახელით ვიღომასაბალის ხილვა. შემდეგ
აპრობირებული მასალა სააგაშვილთან მი-
ჰქონდათ და მხსგან დამატებით ინსტრუქციებს
იღებდნენ!

სადიზმი უწევითის ნაყოფია, მაგრამ უფ-
ლახე დიდი უწევებია ისაა, როცა საკუთარ
დანაშაულს სხვას აბრალებს! ისევე, როგორც
“დანინიზმის” შემთხვევაში, ნაცეპტი ახლაც
“ქართული ოცნებისაკენ” იშვერებ თოსტ და
ამ დანაშაულის თრგანიზატორებად
ივანიშვილს და მის ხალხს მთხნევენ, რაც,
რბილობა რომ კოტენა, ქრთმძნეულში აზელილი
სისტემა და უძრავოდა!

სიბრივეებ და უხეობება! დღეგანდელი ციტებში მართლაც სადის-
ტერი წარმისის კლასიკურ ნიმუშთან გვაქვს
საქმე, რომელიც უხვად პეტრიდათ არსენალში
შორეული წარსულის ტირანგბს. ამ და
მრავალ სხვა თვისებათა გამო სააგაშვილს
ხშირად ადარებენ ნერონს, რაც რომაელი
დიქტატორის შეურაცხეოფად მიგანინა.
ნერონმა ზეპირად იციდა პომერინის ნაწარ-
მოებები, სააგაშვილის კი „ვეგოსსტეანის“
ოთხი ხეროფი ვერ დაუშასხვოვებია და,
მოხსარით როგორ შეაძლოდა.

ଦିନକାଳୀନ, ତୁମରେ ମେହିଲାଯିବା ରେ ଏହାରେ ପାଇଁ କାହାରେ
ଅର୍ଥବ୍ୟବୀର୍ଯ୍ୟରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠରେ ଥିଲା?

Տաօրուա, Տառտուայցայօս, Եղ ճայցը Մյուջօլու,
Թռն Թաջոյդլան ճա Գացոյըագուշրտն Եցանու
Քյացքն, Արհեցնեցի Մյոմռեանց ՆՅ!

Ովեցու Ենիցյալու Ծրարեցյալու ագամօնան
Մյուջա Պյուս ճա Արհ Ծորութի Տաճություննեցին Ցյ-
պամակու!

გვასხოვთ, როცა ერვნის “არარატმა” თბილისის “დინამოსთან” მატჩი 5:0 წააგო და ხუთივე გოლი დათუნაშვილმა გაიტანა, სომხებმა სიტყვა “ხუთი” საერთოდ ამოადგეს დექსიერნიდან და მის მაგივრად ამბობდნენ “დათუნაშვილი”! დროა ქართველებმაც ამოვიდოთ სიტყვა “ხუთიანი” ჩვენი დექსიერნიდან და მის მაგივრად გამოიყენეთ სიტყვა “ცოცხა, უზნეობა და ძალადობა”!

